

متن پرسش

سلام استاد: من پاسخ هایتان را در مورد عدم نیاز به استاد سیر و سلوک بعد از انقلاب اسلامی به برکت آیت الله خمینی مطالعه می کردم. شما گفتید که شهدا (ره) صد ساله را یک شبه طی کردند و امثال مثل شهدا و چمران ها الگو هستند. ۱. من دقیق متوجه نشدم منظور شما از این که فرمودید راه این افراد را بریم یعنی چه؛ روششان چه بوده؟ ۲. من جایی خوندم که شهدا یکبار فقط در وجه الله می نگرند و حسرت آن یکبار را می خورند و دوست دارند دوباره به دنیا برگردند و دوباره شهید شوند و دوباره در وجه الله بنگرند و اینکه آیا شهدا اسفار اربعه را در یک لحظه طی می کنند؟ آیا بعد از شهادت به فنای ذاتی می رسند؟ ۳. من یک چند وقتی است که با عرفان آشنا شدم و خیلی تغییر کردم ولی احساس رکود می کنم و سیرم مثل تناوبی یعنی یک روز حالم خیلی خوبه و مراقباتم خیلی قوی و حضورم در نماز خیلی خوبه یک روز کاملا برعکس نبود حضور قلب در نماز گذروندن روز بدون مراقبه و در غفلت کامل که معمولا هر دو هفته یکبار دو سه روز همچین رکودی پیدا میکنم که اون چند روز به دلیل اینکه هیچ شوق و اشتیاقی به خدا و عبادت ندارم، دچار افسردگی بسیار بسیار شدیدی میشم که از چهارم کاملا معلومه و در اون چند روز هیچ اومیدی به زندگی کردن ندارم و دعا می کنم که از دنیا برم (به شدت حالم بد میشه) که هر بار خدا لطف میکنه دوباره من رو ظرف چند روز به حالت قبلی برمی گردونه که البته حداکثر حالم مدت زیادیه که از یک حدی بیشتر نمیشه و هیچ فتح بابی رخ نمیده البته این حالت های رکود تناوبی و مکرر یکی از ضرر هایش سو ظن به خداست. استاد از شما خواهش می کنم که راه حلی بگید تا اینکه متناوبا دچار رکود نشم. چون واقعا در زندگیم سخت از روز های رکود و بی رغبتی به خدا رو تجربه نکردم. سعی خودم هم برای ترک محرمات می کنم ولی فایده ای نداره.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. شهداء با نظر به حضرت امام جلو رفتند و او را در امور جزئی و اخلاقی خود مدّ نظر داشتند. ۲. بلی. ۳. «ای بردار! عقل یک دم با خودآر / دم به دم در تو خزان است و بهار». خوب است سری به کتاب «مقالات» آیت الله شجاعی بزنید